Nr. 107. **Środa 8. Maja 1872.** **Rok 62.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

za czas od 1. do końca marca 1872.

(Ciąg dalszy.)

Otrzymawszy z Prezydyum Namiestnictwa wiadomość, iż Jego c. i k. Apost. Mość Najjaśn. Pan raczył najłaskawiej udzielić dotkniętym powodzią mieszkańcom powiatu Mieleckiego z własnej szkatuły zapomogę 1000 złr., udał się Wydział krajowy do Prezydyum Namiestnictwa z prośbą, by zechciało u stóp tronu Jego c. i k. Apost. Mości być tłumaczem najuniżeńszej i najszczerszej wdzięczności Wydziału krajowego jako reprezentacyi krajowej za ten nowy zadatek szczodrobliwej łaski Najjaśn. Pana dla naszego kraju.

Prośbę komitetu powodziowego w powiecie Mieleckim o fundusze na zasiew dla tamtejszych mieszkańców dotkniętych corocznemi wylewami przesłano Wydziałowi powiatowemu do zbadania stanu rzeczy i obmyślenia wspólnie z Radą powiatową środków zaradczych przeciw szerzeniu się nędzy.

W myśl ustępu drugiego §. 24. ustawy o repr. pow. zatwierdzono uchwałę Tłumackiej Rady powiatowej względem zaciągnięcia pod gwarancyą powiatu pożyczki do wysokości 10.000 do 15.000 złr. celem zaradzenia grożącemu głodowi, ograniczając jednak wysokość zaciągnąć się mającej pożyczki do sumy 5000 złr.

Z powodu ciągle wzmagających się zajęć podwyższono adwokatowi krajowemu dr. Marcelemu Madejskiemu, prawnemu zastępcy funduszów i zakładów zostających pod zarządem Wydziału krajowego dotychczasowe honoraryum z 600 złr. na 1000 złr. rocznie, począwszy od 1. lutego b. r. aż do czasu uregulowania stanowczego sprawy syndykatu przez wys. Sejm

Z powodu wzrastającej drożyzny udzielono urzędnikom, dyetaryuszom i sługom Wydziału krajowego na r. 1872 dodatek do płacy, a mianowicie: 5% urzędnikom pobierającym więcej jak 1000 złr. rocznej płacy, 10% urzędnikom pobierającym włącznie do 1000 złr. rocznej płacy, tudzież pisarzom dziennym, woźnym i sługom.

Wydział krajowy zamianował: a) w oddziale konceptowym stale dr. Antoniego. Grotta, koncypistę I. klasy sekretarzem III. klasy, Aleksandra Szaszewskiego, koncypistę II. klasy posunął na posadę koncypisty I. klasy, następnie Bernarda Kalickiego, kancelistę I. klasy, który otrzymał od wys. Sejmu uwolnienie od kwalifikacyi wymaganych dla służby konceptowej, zamianował koncypistą II. klasy, zaś

P. Emila Oźwada, adjunkta kasy, posiadającego egzamina prawnicze i wymaganą kwalifikacyę do służby konceptowej przeniósł Wydział krajowy ze względów służbowych ze służby kasowej do służby konceptowej, mianując go koncypistą II. klasy extra statum, a postanawiając nie obsadzać tak długo posady adjunkta kasowego dotychczas przez niego zajmowanej, pokąd nie wejdzie w systemizowany stan koncypistów;

b) w oddziale technicznym: Ludwika Raciborskiego, inżyniera okręgowego w Nowym Sączu, prowizorycznym inżynierem krajowym II. klasy, pozostawiając go na dotychczasowej posadzie aż do ukończenia powierzonych mu robót około budowy mostu pod Szczawnicą i drogi Gorlicko-Konieczniańskiej — następnie

c) w oddziale manipulacyjnym Lubina Olewińskiego kancelistę II. klasy posunął na posadę I klasy, zaś Władysława Krzeczkowskiego zamianował stałym kancelistą II. klasy.

Wydział krajowy ustalił dotychczasowych prowizorycznych urzędników: Emila Czaderskiego na posadzie inżyniera krajowego II. klasy, Konstantego Olszewskiego na posadzie adjunkta II. klasy, Albina Kiszelkę na posadzie kancelisty II. klasy.

Dr. Zygmunta Sawczyńskiego, mianowanego dyrektorem przy seminaryum nauczycielskiem, uwolniono na własną prośbę od służby koncypisty I. klasy przy Wydziale krajowym.

Rozpisano konkurs na posadę dyrektora oddziału rachunkowego i na dwie posady adjunktów rachunkowych I. klasy, a ewentualnie na posadę zastępcy dyrektora oddziału rachunkowego i posady adjunktów rachunkowych II. i III. klasy przy Wydziale krajowym.

Nieuwzględniono następujących próśb:

P. Edmunda Hawranka o podwyższenie ceny zakontraktowanej dostawy drzewa opałowego dla kancelaryi Wydziału krajowego.

Mieszkańców miasta Dobromila o wydanie na odbudowanie spalonych realności reszty w kwocie 1500 złr. pozostałej ze sumy 6000 złr., przeznaczonej przez wys. Sejm na niezbędne potrzeby życia dla pogorzelców.

Myślenickiego Wydziału powiatowego o udzielenie pożyczki w kwocie 44.000 złr. dla poratowania 36 gmin dotkniętych nieurodzajem, lecz odstąpiono takową c. k. Namiestnictwu dla poczynienia odpowiednich kroków ku zaradzeniu grożącemu niedostatkowi.

P. Adama Miłaszewskiego, przedsiębiorcy teatrów we Lwowie, opuszczenie kwoty 165 złr. z czynszu za podnajem lokalów sejmowych.

Wydział krajowy zatwierdził warunki podane przez delegata komitetu trudniącego się wydawnictwem encyklopedyi p. Antoniego Schneidera, z przystąpieniem autora samego względem dalszego wydawnictwa encyklopedyi do krajoznawstwa i przeznaczył a) p. Antoniemu Schnajderowi tytułem wynagrodzenia rocznie 600 złr., począwszy od 1. kwietnia b. r. na tak długo, dopokąd będzie się zajmować wydawnictwem rzeczonej encyklopedyi, i dopóki wydawnictwo to będzie odpowiadać celowi, zaś 300 złr. rocznie na najęcie odpowiedniego lokalu do przechowania zbiorów nagromadzonych do wydawnictwa na czas, pokąd te zbiory na rzecz kraju nabyte i stosownie pomieszczone nie będą, lub też układ rozwiązanym nie zostanie; b) udzielił jednorazowo kwotę 150 złr. na sprawienie szaf, pułek i innych przyrządów do uporządkowania rzeczonych zbiorów; c) kwotę 600 złr. rocznie do rąk komitetu na utrzymanie współpracownika przy wydawnictwie; d) zapewnił udzielanie zaliczek na opędzenie kosztów druku w miarę potrzeby i postępu takowego, zastrzegł natomiast:

1. Dalsze czuwanie i opiekę komitetu tak nad wydawnictwem samem, jako też nad dokładnem wypełnianiem obowiązków przez pomocnika wydawnictwu danego.

2. Składanie ścisłych rachunków z otrzymanych na to wydawnictwo zaliczek.

3. Prawo ustanawiania cen tak pojedynczych tomów lub zeszytów wydawnictwa, jako też warunków co do ich rozprzedaży.

4, Obracanie dochodów z rozprzedaży dzieła w mowie będącego przedewszystkiem na zwrócenie funduszowi domestykalnemu kosztów stosownie do uchwały sejmowej na to wydawnictwo łożonych.

Zatwierdzono uchwałę Kolbuszowskiej Rady powiatowej, upoważniającej Wydział powiatowy do zaciągnięcia pod gwarancyą powiatu pożyczki w kwocie 10.000 złr. na zapomogę i zasiewy dla włościan tam tejszego powiatu nieurodzajem dotkniętych.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Peszt. Najjaśniejszy Pan udał się 4. b. m. na statku parowym „Franciszek Józef“ w okolice królestwa Węgierskiego dotknięte powodzią. Przy odjeździe żegnali Go ministrowie węgierscy tudzież deputacye miasta Pesztu i peszteńskiego komitatu. Na przemowę deputacyi komitatu peszteńskiego odpowiedział Najjaśniejszy Pan temi słowy: „Losy Moich wiernych ludów stanowią główny przedmiot Mojej ojcowskiej troskliwości. Z niemi uczuwam radość i z najserdeczniejszem współczuciem podzielam troskliwie dolegliwości, któremi Moje ludy nawiedzone bywają. Udaję się do urodzajnych równin węgierskich, ażebym przekonać się osobiście o szkodach wyrządzonych przez żywioły i o skuteczności zarządzeń dokonanych przez Mój rząd dla uśmierzenia nieszczęścia a z drugiej strony dlatego, ażebym był obecny przy rozpoczęciu robot, po których z pewnością spodziewać się możemy oprócz podniesienia handlu także i wykonania bardzo ważnej budowy wodnej i zapobieżenia szkodom w przyszłości. Wasze pozdrowienie przyjmuję z serdeczną radością i odpowiadam na nie Moją królewską łaskawością. Chętnie widzieć Was będę towarzyszących Mi w podróży przez terytoryum waszego komitatu.“

W podróży witały Najjaśniejszego Pana wszędzie tłumy ludności z największym entuzyazmem i uniesieniem. Wszędzie ustawiono bramy tryumfalne, strzelano z moździerzy i witano najdostojniejszego gościa entuzyastycznemi okrzykami. W Foktö powitał Najjaśniejszego Pana arcybiskup Haynald przemową następującą: „Pierwszy arcybiskup z Kalocsy Asterich przywiózł św. Szczepanowi koronę z Rzymu. Dzisiaj wręczam Waszej ces. i król. apost. Mości koronę wierności, miłości i wdzięczności.“ Najjaśniejszy Pan odpowiedział w następujący sposób: „Szczerze uradowany przyjmuję to powitanie. A mianowicie cieszy Mię to, że na wstępie podróży witają Mię dostojnicy naszego świętego kościoła. Przedewszystkiem bowiem musimy dla dzielnej ludności okolic ciężkiemi ciosami nawiedzonych uprosić łaskę niebios. Oby Bóg ziścił Nasze życzenia mające na celu dobro ogólne.“

Berlin. Z oburzeniem odpychają zwolennicy księcia Bismarcka zarzut, jakoby nominacya księcia kardynała Hohenlohe ambasadorem przy stolicy apostolskiej pewnym była zwrotem w polityce kanclerza, wymierzonej ostatniemi czasy przeciwko kościołowi katolickiemu i ultramontanom. Utrzymują, że to jest zmiana tylko w wyborze środków, a nie zaniechania rozpoczętej walki. Sprawie tej nominacyi poświęca „Weser Ztg“ która według „National Ztg“ ze źródeł rządowych czerpie zwykle swe wiadomości, dłuższy artykuł i w odpowiedzi na zdania, jakoby nominacya kardynała Hohenlohe jedynie stronnictwo jezuickie miała na celu, tak się mniej więcej rozpisuje: Czy w kołach rządowych przy wyborze ambasadora nie myślano jak tylko o walce przeciwko Jezuitom? Nie mówiono sobie tam, że wszelkie usiłowania rządu niemieckiego, ażeby przekonać katolicką ludność o dobrych dla kościoła katolickiego zamiarach, nie okażą się płonnemi, ponieważ duchowieństwo jedynie stronnictwa ultramontańskiego słucha rozkazów? Nie powiększyż się nienawiść ultramontanów przeciwko Bismarckowi w tem przekonaniu, że kardynał odebrał od niego zlecenie występowania przeciwko Jezuitom w Rzymie i zwalczenia zakonu na własnem jego polu? Niewątpliwie, pisze „Weser-Ztg“, takie czyniono sobie uwagi ze strony Jezuitów na wiadomość o nominacyi kardynała Hohenlohe ambasadorem i dla tego żadnym też nie oddawał się iluzyom pod tym względem kanclerz niemiecki. Jego zamiarem nie było i nie jest nic innego, jak chcieć odroczyć jeszcze zasadniczą walkę ze stronnictwem ultramontańskiem, które w tej chwili rządzi kościołem. Czas okaże, czy ta polityka wyczekiwania dobre dla kraju przyniesie owoce. Nie zapominajmy jednakowoż, że celem zasady Jezuitów nie jest to, ażeby zawrzeć pokój między państwem a kościołem, ale mniejmy na uwadze, że jak widmo jakie ścigać nas będzie walka i rozbrat między ustrojem nowoczesnym państwa a systemem hierarchicznym.

Mimo tych zapatrywań i zaufania do polityki ks. Bismarka widoczną jest jednakowoż obawa „Weser Ztg“, ażali kardynał Hohenlohe podoła trudnym obowiązkom swego stanowiska i przezwycięży wszystkie te przeszkody, które niezaprzeczenie spotka w Rzymie, tem więcej, ze urząd jego nie będzie niczem więcej, jak bezustannym konfliktem obowiązków. Nie powątpiewamy, tak mówi dalej pomienione pismo, o loyalnem kardynała dla Niemiec usposobieniu, ale nie możemy nie zwrócić uwagi na to, że względy na kościół, tradycye stolicy apostolskiej etc. niejednego już zwolennika niemieckich cesarzów zmieniły w nieprzyjaciela niemieckiego państwa. Z resztą, tak kończy Weser Ztg“, kardynał Hohenlohe nie został jeszcze przyjęty jako ambasador przez papieża i niepodobieństwem by nie było, gdyby nie został przyjętym.

Z tego też zapewne powodu wszystkie niemal dzienniki katolickie nie tają swego niezadowolnienia w skutek wyboru kardynała Hohenlohe na tak wysokie stanowisko. Najwstrzemięźliwszą okazuje się „Germania“; oczekując, zdaje się, wskazówek z Rzymu zaręcza tymczasowo, że nie uda się kanclerzowi zrobić różnicy między katolicyzmem a ultramontanizmem.

Paryż. Wybór jenerała Chanzy na prezydenta posiedzeń lewego środka zgromadzenia narodowego powitał dziennik paryski „Siécle“ z radością. „Chanzy nie mieszał się dotąd — pisze „Siécle“ — do polityki,

obecnie zaś bierze w niej czynny udział Republika może być bardzo zadowoloną z takiego nabytku, a lewy środek skonsoliduje się pod przewodnictwem jenerała Chanzy i wzrośnie w znaczeniu, którego mu życzymy.“

Pewna część członków lewicy i wszyscy deputowani skrajnej lewicy zgromadzenia narodowego przesłali prezydentowi republiki francuskiej następujące pismo: „Panie prezydencie! D. 5. stycznia r. 1872 postawili podpisani reprezentanci ludu w zgromadzeniu narodowem wniosek o zniesieniu kary śmierci. Dawniej domagali się podpisani z przyjaciołmi i kolegami lewego środka wydania powszechnej amnestyi Ponieważ kwestye te obecnie odroczone zostały, domagają się podpisani, ażeby wykonanie każdego wyroku wstrzymanem było do czasu, w którym zgromadzenie narodowe stanowcze poweźmie uchwały: 1) o powszechnej amnestyi 2) o zniesieniu kary śmierci “

— „Köln. Ztg“ otrzymała pod d. 3 maja następującą korespondencyę z Paryża: „Jenerał Cissey był dziś znowu na posiedzeniu komisyi zgromadzenia narodowego, której przekazano wniosek o ogłoszenia sprawozdań rady wojennej. Minister wojny oświadczył na tem posiedzeniu, iż rada ministrów uchwaliła postawić jenerała Bazaine przed sądem wojennym i ogłosić ostateczne wnioski rady wojennej odnoszące się do kapitulacyi twierdz francuskich w ostaniej wojnie. — W końcu upraszał jenerał Cissey komisyę, ażeby odrzuciła wniosek domagający się ogłoszenia protokołów rady wojennej, komisya odrzuciła też ten wniosek znaczną większością głosów. Komisya oświadczyła się za śledztwem przeciw kilku jenerałom, o których jenerał Wimpffen utrzymywał, iż w przededniu kapitulacyi sedańskiej nie słuchali jego rozkazów. Na końcu posiedzenia poleciła komisya jenerałowi Chanzy jako swemu przewodniczącemu, ażeby niezwłocznie zdał sprawę z dzisiejszego posiedzenia prezydentowi republiki.“

— Jenerał Wimpffen ogłosił w „Siecle“ protest przeciw sprawozdaniu komisyi śledczej odnoszącego się do kapitulacyi Sedanu, gdzie się przedewszystkiem uskarza, iż komisya nie przesłuchała marszałka Mac Mahona, który niezawodnie byłby jej wykazał, iż dnia 1go września nie możebnem już było operować w kierunku Méziéres i że on sam był zdecydowanym posuwać się przeciw Bawarom celem przerzucenia ich za Mozelę. Jeśli komisya plan operacyjny jenerała Ducrot uznała za racyonalniejszy, to w tym razie zapomina o godzinach, które jeśli gdzie, to w wojnie rozstrzygającą grają rolę. „Dnia 31 sierpnia marsz w kierunku Méziéres był jeszcze możliwym, a może i z pierwszym brzaskiem 1go września, lecz w tym razie tylko z poświęceniem artyleryi i większej części armii. Między 8 a 9 godziną z rana cofać się już było niepodobna ku Méziéres lub belgijskiej granicy bez narażenia się na nieuniknioną katastrofę.“ Jenerał dotyka dalej najmniejszych szczegółów walki i kładzie przedewszystkiem na to nacisk, że plan jego niczem się nie różnił od planu Mac Mahona, który był tego zdania, iż możebną było, przebić się w kierunku Carignan i Metzu. Co się tyczy wywieszania białej chorągwi, to wykazuje się z listu plackomendanta Sedanu jenerała Bentzmana, pisanego przed kilkoma dniami do jen. Wimpffena, iż wywieszenie jej nastąpiło o $2\frac{1}{2}$ godz. tj. w czasie, gdy cała armia francuska znajdowała się jeszcze na polu walki i nie myślała wcale o sromotnej kapitulacyi. Obok tego protestu ogłasza Wimpffen ustęp z listu przesłanego na ręce ministra wojny. Ustęp ten brzmi: „Wnioski końcowe jakie poczyniła w mej sprawie komisya stwierdzają, że byłem w prawie domagając się postawienia mnie przed sąd wojenny, gdzie dzięki prawidłowym rozprawom dozwalającym mi odpowiadać na oskarzenia mych przeciwników, mógłbym był przedłożyć dowody na mą korzyść a między innemi dwa listy, jeden od feldmarszałka Moltkiego a drugi od ks. Bismarcka, obydwa w równej zostające sprzeczności z zdaniem komi syi śledczej. Zresztą dziwnem się wydaje, że jenerałowie, którzy na dany im przezemnie rozkaz nie stawili się na polu walki, i którzy już dla tego samego powinni byli być postawieni pod sąd wojenny, cieszą się szacunkiem i zyskają sobie pochwały, podczas gdy cała sromota spada na głównodowodzącego, walczącego przez godzin 13 na czele wojska, które według słów komisyi było w skutek poprzednich wypadków w wysokim stopniu osłabione i zdemoralizowane. W obec podobnego nieprawnego postępowania i krzyczących wyroków, spaczających me zasługi położone dla dobra ojczyzny i mą sławę wojskową, uważam za niestósowne pozostawać dłużej w czynnej służbie sztabu jeneralnego i domagam się natychmiastowego przeniesienia mnie w stan spoczynku. Jenerał dywizyi Wimpffen “

Protest powyższy najgorsze zrobił wrażenie w łonie sfer rządowych i w samej radzie wojennej.

— Zaledwie hrabia Arnim przybył do Paryża, a już dzienniki francuskie rozpływają się w kombinacyach odnoszących się do jego przyjazdu. Między innemi twierdzi „Siécle“, że przywiózł on bardzo obszerne pełnomocnictwo względem spłaty trzech ostatnich miliardów, Niemcy bowiem życzą sobie w tej mierze jak najprędszego, obustronnie dogodnego rozwiązania. Korespondent „Köln. Ztg “ z Paryża donosi, że wszystkie dotychczasowe kombinacye dziennikarskie o rozmowie Thiersa z hr. Arnimem są nie prawdziwe, ten ostatni bowiem miał z prezydentem konferować dopiero 1. maja.

— Komisya zajmująca się ustawą odnoszącą się do „oswobodzenia terytoryum francuskiego“ przesłuchiwała dnia 30, kwietnia ministra finansów. Ten oświadczył, że kwestya ta może być li rozwiązaną przez rząd, który jedynie może należycie zbadać środki niezbędne ku temu i jest w tej mierze jedynie odpowiedzialnym. Oswobodzenie terytoryalne zajmuje bezustannie uwagę tak Thiersa jak i jego ministrów, chwila atoli obecna nie jest stosowną do tego, aby rząd sprawę tę przedłożył przed forum zgromadzenia narodowego, tudzież całej publiczności.

— Korespondent paryski „Köln. Ztg.“ pisze o dziennikarstwie francuskiem co następuje:

„W dziennikarstwie paryskiem zaszły takie zmiany od ostatnich wielkich wypadków politycznych, zwłaszcza pod względem wpływu i liczby prenumeratorów pewnych dzienników, iż nie odrzeczy będzie przytoczyć kilka szczegółów statystycznych.

Prasa radykalna republikańska ma dziś największej pokupu. Wiktora Hugo „Rappel“ sprzedaje 30.000 egz., organ Gambetty „Republique francaise“ 22 000, „Siécle“ 15.000, „Radical“ 10.000 a „Constitution“ 8 000 egz.

Organa prezydentury z programem umiarkowanie liberalnym odbijają: „National“ 12.000, „Soir“ 10.000, „Bien public“ 8.000, „Avenir national“ 2500, a „XIX Siécle“ który przeszedł pod redakcyę Abouta, ma 1500 prenumeratorów. Dzienniki jawnie bonapartystowskie: „Ordre“ Duvernois'a odbija 10.000 egzemplarzy, a „Pays“ Cassagnac'a 1500. Falanga starych dzienników najważniejszych przed wojną, znacznie się przerzedziła. Na czele jej wciąż jeszcze stoi „Liberté“ z 25 000 czytelników; „Patrie“ ma ich jeszcze 8000, „France“ tylko 2500, „Constitutionel“ 2000, „Presse“ 1200, „Opinion nationale“ ledwie 2000, gdy za cesarstwa miał 50.000: jeden tylko „Temps“ powiększył liczbę swych prenumeratorów do 14.000. Mniej więcej orleanistowskie i fuzyonistowskie dzienniki pozostały na dawnem stanowisku. „Journal des Débats“ ma wciąż jeszcze 10.000 prenumeratorów, „Journal de Paris“ 6000, „Français“ 3000, „Gazette France“ 2500. O dziennikach klerykalnych „Monde“, „Univer“ i „Religion“ nie ma dokładnych danych statystycznych. Dzienniki uganiające się za skandałami, plotkami anegdotkami i tłustemi konceptami, mają sporo czytelników „Figaro“ odbija 40.000 egzemplarzy, „Gou lois“ teraz przechrzczony na „Eclair“ ma około 15.000, „Paris Journal“ sprzedaje teraz dziennie po 8000 egz., a nowo założony trefniś „Evénement“ ma już 5000 abonentów. Pokazuje się z tych szczegułów, że dawne potężne organa prasy, które przed wojną były barometrami atmosfery politycznej, dziś są prawie bez wpływu i bez czytelników, i że jeżeli się jeszcze jako tako utrzymują, przypisać to trzeba kontraktom, jakie co do ogłoszeń zawarły z dzierżawcami Havas, Laffite, Bullier i spółką; co zaś one piszą nie ma najmniejszego znaczenia dla stosunków międzynarodowych.“

Madryt. Do „Köln Ztg.“ donoszą z Madrytu pod d. 2. maja:

„W stolicy Hiszpanii panuje niepokój, którego powód trudno sobie wytłumaczyć. Wojsko w koszarach zdesygnowane czeka w pogotowiu; burmistrz miasta na czele gwardyi narodowej przebiega miasto z gorączkowym pospiechem; domy prywatne zaopatrują się w żywność, jak gdyby nieprzyjaciel zbliżał się ku miastu i na długie oblężenie się zanosiło; przed gmachami ministerstw stoją silne posterunki wojskowe, jednem słowem fizyognomia miasta przypomina bardzo czasy wojenne. Domyślają się powszechnie, iż rząd obawia się wybuchu powstania radykalnych, co dziś jako w rocznicę śmierci poległych w wojnie o niepodległość nastąpić miało. Tymczasem święto narodowe przeszło bez najmniejszych zaburzeń. Inni utrzymują, iż rząd obawia się zamachu czerwonego stronnictwa; na to odpowiada pewien dziennik liberalny, iż obawy te są płonne, gdyż w całym Madrycie nie ma nawet tyle nafty, aby spalić pałac prezydenta rady ministrów, Sagasty. Panika przeminie, lecz zaszkodzi ona mocno rządowi, gdyż lud wie o tem dobrze, że obawa i niemoc idą zawsze w parze! — Z placu boju nie ma żadnych prawie świeżych wiadomości. Serrano podzielił swą armię na cztery dywizye; pierwszą, którą sam dowodzi była 1. maja w Mendigorria; druga pod dowództwem jenerała Primo de Rivera była tego samego dnia w Tafalla; trzecia maszerowała wzdłuż rzeki Ebro; czwarta dywizya, na której czele stoi jenerał Palacio, nocowała wczoraj w Laroga. Jenerał Moriones znajduje się w okolicy Abarzuzy, dokąd pospiesza także Serrano. Tu ma przyjść do rozstrzygającej bitwy. Według doniesień z Bilbao miały wybuchnąć w obozie karlistów wielkie nieporozumienia a to z powodu zamianowania jenerała Urabarri głównodowodzącym w prowincyi Biskaja. Dziennik hiszpański „Imparcial“ otrzymał wiadomość, iż silny oddział powstańców wkroczył do miasta Durango; a dalej że karliści obsadzili kolej żelazną i zajęli jej dworcy od miasta Bilbao do Miranda. O powyższych dwóch faktach nic nie donosi dziennik urzędowy. Gubernator Biskai wydał odezwę, ażeby wszyscy mieszkańcy, z wyjątkiem ochotników, wydali broń i ażeby późno w nocy po ulicach miast nie chodzili. Według ostatnich telegramów, miał być don Karlos wzięty do niewoli, a oddział powstańców generała Redy miał przekroczyć granicę Francyi

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Wczoraj dopuścił się niejaki Wilhelm N. w domu pod l 494 $^2/_4$ przy sposobności sądowego zajęcia ruchomości tamtejszej lokatorki Katarzyny Mass obrazę Majestatu i umknął. Śledztwo za nim zarządzono.

— Wczorajszym rannym pociągiem przybył z Krakowa Wielki książe heski Aleksander, c. k. jenerał kawaleryi brat cesarzowej rosyjskiej do Lwowa i udał się dzisiejszym pociągiem do Podwołoczysk.

(Nieszczęsne wypadki.) W Wysocku wyżnym w powiecie Tureckim utonął w rzece Libuchorze włościanin Paweł Romek. Zwłoki jego znaleziono dopiero po trzech dniach w rzecze Stryj. — W Wyciążu w powiecie Krakowskim powstała 2. bm. bójka pomiędzy kilku włościanami. Jeden z nich został zabity a drugi ciężko skaleczony. — W Jodłowej w powiecie Pilznieńskim włościanka Maryanna Kluskowa cierpiąca na pomięszanie zmysłów wrzuciła 2. bm, swoje 11 miesięczne dziecię w ogień. Dziecię umarło w trzy godziny po tym wypadku, — W Czeremoszu utonął 25 z. m. Nikifor Belmego włościanin z Berwinkowej w powiecie Kosowskim.— W Starych Bohorodczanach w powiecie Bohorodczańskim włościanka Ołena Kobżej utopiła 7. kwietnia małe dziecię swoje, na którego utrzymanie nie posiadała środków. — W Orowie w powiecie Drohobyckim spadł 31. marca 12-letni chłopak Dmytro Jawor z mostku do rzeki i utonął. — W Nowym Sączu odebrał sobie życie wystrzałem z pistoletu 3. bm. uczeń ósmej klasy gimnazyalnej Stanisław Dębowski.

— Jlny dyrektor kolei galicyjskiej Karola Ludwika, radca dworu dr. Herz-Rodenau złożył wydziałowi Rady powiatowej Brzeskiej 1000 złr. na wsparcie powstającego w Brzesku banku pożyczkowego dla podupadłych rolników. Procenta od tego kapitału mają służyć przedewszystkiem na stypendya synów służby kolei żelaznej z powiatu Brzeskiego i dla synów włościan oddających się rękodziełom. (Czas.)

— Sprawca morderstwa popełnionego w nocy 26. kwietnia w szynku pod Jarosławiem na całej rodzinie złożonej z pięciu osób i szóstej służącej, schwytany został i oddany sądowi. Wytropił go adjunkt powiatowy Żebrowski. (Czas.)

— Bankeir Horacy Landau w Wiedniu kupił pałac ks. Wirtembergskiego tamże za 1,300.000 złr. i sprzedał go zaraz domowi Cesarskiemu za 2 miliony. Pałac ten bowiem ma przejść na J. C. W. arcyks. Gizellę po jej zamęściu.

— W piątek wieczór bawiły się na Rudolfsplatz w Wiedniu dzieci. Dwóch chłopców 12 letni syn szewca Bauer i 10 letni syn odźwiernego Pawliczka, pobiło się miedzy sobą. Młodszy a silniejszy przyparł starszego, a ten dobył kozika i utopił go w piersiach przeciwnika, który padł bez duszy.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:									
	Kamionka		Busk		Radziechów		Razem		Przeciętnie	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	85	4	30	4	50	14	65	4	88
„ żyta	3	25	3	20	3	20	9	65	3	21
„ jęczmienia	3	—	2	50	2	50	8	—	2	66
„ owsa	2	—	1	70	2	—	5	70	1	90
„ grochu	4	—	4	—	3	60	11	60	3	86
„ hreczki	3	25	3	10	3	50	9	85	3	28
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	50	1	50	1	50	4	50	1	50
Cetnar siana	1	20	1	—	1	70	3	90	1	30
Sąg drzewa twardego	5		6	—	2	60	13	60	4	63
„ „ miękkiego	4	—	5	—	1	60	10	60	3	53
Funt mięsa wołowego	—	17	—	16	—	18	—	51	-	17
Miara wina	—	70	1	—	1	10	2	80	—	93
„ piwa	-	10	—	16	—	14	-	40	-	13
Robotnik z wiktem		40		30		30	1	—	-	53
„ bez wiktu		80	-	60		50	1	90		63

(Wystawa powszechna we Wiedniu.) Czytamy w „Weltausstellungs-Correspondenz“:

„Bardzo pomyślne wiadomości otrzymują dzienniki z Japonii Rząd tamtejszy kazał przełożyć program wystawy i podział grup na język japoński i wraz z odpowiednią proklamacyą druki te rozpowszechnia w tysiącach egzemplarzy. Rząd stara się o to, ażeby wystawa rolniczych i przemysłowych produktów Japonii była należycie objaśnioną starannemi wykazami statystycznemi, które także wystawione zostaną. Rząd japoński przypi-

suje na skarb państwa całe koszta transportu i ubezpieczenia a nadto przyrzeka wystawcom zwrócić całą wartość przedmiotów wystawionych. Dla poparcia centralnej komisyi japońskiej, austryacki minister-rezydent w Yedo zawiązał wraz z włoskim posłem osobny austryacki komitet wystawy. — Z Carlsruhe przybył do Wiednia radca ministeryalny i wiceprezydent tamtejszej komisyi wystawowej L. Turban dla porozumienia się z dyrektorem wystawy w sprawie udziału Badenu w wystawie wiedeńskiej. Jak wielki udział weźmie W księstwo Badeńskie w wystawie powszechnej wskazuje nalepiej sam fakt, że dotąd zgłosiło się ztamtąd 540 wystawców. W wystawie paryskiej brało udział tylko 208 wystawców z W. księstwa Badeńskiego. Także i w innych stronach południowych Niemiec wystawa wiedeńska obudza wielkie zajęcie, którego wyrazem są przychylne artykuły pism południowo-niemieckich i zabiegi tamtejszych komitetów wystawowych. Szlązk pruski rywalizuje pod tym względem z południowo-niemieckiemi krajami. Dziennik „Breslauer-Morgenzeitung" poświęca w jednym z ostatnich numerów wystawie powszechnej obszerny artykuł, w którym wykazuje wielkie korzyści udziału w wystawie. Artykuł ten kończy się uwagą, że dla Szlązka wystawa wiedeńska ma bez porównania doniosleisze znaczenie niż wystawy powszechne w Paryżu i Londynie. — W ostatnich dniach odbyła się we Wiedniu konferencya reprezentantów kolei żelaznych: Karola Ludwika, cesarza Ferdynanda, cesarza Franciszka Józefa, cesarzowej Elżbiety, arcyksięcia Rudolfa, kolei państwowej i kolei południowej. Uchwalono na tej konferencyi zniżyć o 50% cenę biletów pierwszej i drugiej klasy dla członków cesarskiej i prowincyonalnych komisyi udających się na posiedzenia W celu korzystania z tego zniżenia ceny jazdy, członkowie udający się na posiedzenia mają pokazać w kasie kolejowej dekret nominacyjny i zaproszenie na posiedzenie. Przy powrocie członkowie komisyi wykazać się muszą w kasie kolejowej kartą legitymacyjną, wystawioną przez reskrypt komisyi wystawowej. Na konferencyi tej uchwalono także wezwać zarządy innych kolei żelaznych, ażeby przyłączyły się do tej uchwały. — Nakładca J. J. Weber w Lipsku oświadczył, iż pewną ilość książek ofiaruje bezpłatnie dla biblioteki Athenäum i przesłał już dyrektorowi wystawy katalog swoich nakładów, z którego dyrektor wybrać może dzieła pożądane według upodobania.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń, 7. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu Rady państwa było obecnych 26 deputowanych czeskich i ci złożyli ślubowanie. Prezydyum Izby jednogłośnie upoważnionem zostało do objawienia Najj. Panu życzeń Rady państwa z powodu zaręczyn księżniczki Gizeli. Minister handlu przedłożył projekt ustawy względem opieki nad patentami swobody ze względu na przedmioty wystawy powszechnej wiedeńskiej. Projekta kolei żelaznych będą po pierwszem czytaniu wielu nowo wybrać się mającym wydziałom przedłożone.

Berlin, 6. maja. Parlament przyjął w pierwszem i drugiem czytaniu bez znacznych rozpraw traktaty pocztowe z Francyą i Hiszpanią. Minister Delbrück oświadczył, że traktat pocztowy francuski za obustronną umową wchodzi w życie 15. maja. Kardynał Hohenlohe przyjmowany był dziś w południe na dłuższem posłuchaniu przez cesarza.

Londyn, 7. maja. W izbie niższej Coleridge odpowiada na interpelacyę Ologhena, że zdaniem jego katolicy nie są wykluczeni od ubiegania się o posadę lorda-kanclerza Anglii i lorda namiestnika Irlandyi.

Londyn, 7 maja. Russell odroczył raz jeszcze rozprawę nad wnioskiem swoim w sprawie „Alabamy", a to po przyrzeczeniu rządu, iż w poniedziałek przedłoży izbie korespondencye w tym przedmiocie.

Rzym, 7. maja. Papież mianował na tajnym konsystorzu 10 biskupów na Włochy, tudzież biskupów w Ajaccio (w Korsyce), w Konstantynie (w Algieryi), na wyspę Bourbon i trzech biskupów in partibus infidelium. Papież nie miał żadnej przemowy.

Madryt, 5 maja. W bitwie pod Oroquiota Karliści stracili 40 zabitych, 10 rannych i 730 jeńców; również w pogoni wzięto jeszcze wielu jeńców. Don Carlos uchodzi w 250 ludzi ku granicy francuskiej i jest dalej ścigany.

Konstantynopol, 7go maja Królowa Olga Wirtemberska (siostra Cara) przybyła tutaj. Sułtan nadał arcyksięciu Karolowi Ludwikowi order Osmanie w brylantach.

Przyjechali do Lwowa,

Dnia 7 maja 1872.

Hotel Żorża: Pp. Hr. Krasicki Ign., z Bachurca. — Brzozowski B., z Trotynowa, — Łukasiewicz S., z Bukowiny. — Rozwadowski B., z Bakins. — Malachoff Z., c. ros. major, z Odessy.

Hotel europejski: Pp. Hr. Pruszyński G., z Pomorzan. — Boryński T., z Krakowa. — Jankowski W., z Rosochowacic. — Jordan A., z Iwaszkowic.

Hotel angielski: Pp. Stadnicki J., z Stępina. — Dr. Sękowski A., z KrCkowa. — Wolanski W., z Dulib. — Onyszkiewicz J., c. k. notar., ze Zborowa.

Hotel Kuhna: P. Aulich A., z Lackiego.

Hotel warszawski: P. Dunin Rzuchowski R., c. k. starosta, z Rohatyna.

Pod białym koniem: P. Płocki W., z Jawcza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7 maja 1872.

Pp. Hr. Komorowski W, do Roguźna. — Krassowski A., do Brodów. — Weinstein E., adw., do Biodów. — Dr. Petropuollo A., do Wiednia. — Jordan K., do Kunkowic. — Karnicki M., do Roguźna. Manasterski J., do Kornelowic. — Nikokowicz P., do do Hostowa. — Raczyński F., do Bzotnia. — Starzyński B., do Derewni.

T E A T R.

Dziś: pod artystyczną dyrekcyą Bolesł. Ładnowskiego: 1. gościnny występ pana Wincentego Rapackiego, artysty teatru warszawskiego. **„Panie Kochanku"** Anegdota dramatyczna w 3. aktach J. I. Kraszewskiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 m. 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 „
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — „
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 „
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu maju 1872

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	^{h}	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	M.	7^h	2^h	9^h	7^h	2^h	9^h	M.	
4	732·85	731·72	731·58	732 05	12·9	21·6	13·8	16·10	7 0	7·4	8·8	7 73	64	38	75	59·0	8	8	2	6·0	W 1	NW 4	W 1	6	3	4	4·3	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecn. sprzedaże		Kurs przecietny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 7. maja. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	256	75	257	75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	166	25	167	25
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—		—	—	164	—	166	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	70	—	71	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	82	90	83	40
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	50	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—		92		92	75
Oblig. indemn. gal.	—	—		—	76	4	77	—
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—		—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—			—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	
„ „ II „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	30	5	38
„ cesarski	—	—	—	—	5	32	5	39
Napoleondor	—	—	—	—	8	90	9	—
Pół imperyał rosyjski	—	—	—		9	—	9	15
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	68	1	78
„ papierowy „	—	—	—	—	1	2¼	1	53¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe		—	—	—	1	67	1	68½
Srebro	—	—	—		110	75	112	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. maja 1872.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5% od kwietnia do października po 5%	72.25	72.35
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72.15	72 25
	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	328.—	329.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	327.—	328.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.50	94.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.25	103.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	124.—	124.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	146.75	147.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	96.50
Bukowiny	75.50	76.—
Galicyi	76.50	77.25
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	79.75	80.25
Węgier	82.50	83 50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	319.—	319.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	335.—	335 50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1000.—	1005.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	838.—	839.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	617.—	620.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	250.—	251.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2335	2340
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	256.—	256 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	166.75	167.25
Tow. kolei żel. pań twa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	368.—	369.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	185.—	185.50
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	103.50	104.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.75	90.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.25	92.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.90	93.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.25	90.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
„ „ „ „ „ w. a.	85 50	86 —
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	103.10	103 30
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100 70	100 90
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	173 50	174.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	185.—	186.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	101.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.—	33.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.25	29.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	41.50	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25 —	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.—	58.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.50	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23.50	24.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	93.80	84 —
Augsburg za 100 zł. w p. n.	94 65	94 75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	94 80	95 —
Hamburg za 100 M. B.	83 20	83.30
Londyn za 10 ft. szt.	112 60	112 70
Paryż za 100 fr.	44.40	44 45

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.37	5.38
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.96½	8.97
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	110.50	110.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. maja.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	70
„ „ w srebrze	72	—
Losy z 1860 roku	103	20
Akcye banku wiedeńskiego	838	—
„ „ kredytowego	334	50
Londyn 10 funtów szterlingów	112	90
Srebro	111	70
Napoleondor	9	01
Dukat	5	39

*

(1183 2—3) **Edykt.**

Nr. 17067. C. k. sąd krajowy lwowski postanawia z powodu przez Laurę z Olszewskich Mullowow zamężną Krasowskę Czałczyńską i Emila Olszewskiego pod dniem 3 sierpnia 1868 l. 41542 pozwu przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Franciszkowi Rösslerowi, Zuzannie de Wierzbice Noelowej i Antoniemu Nossarzewskiemu o zawyrokowanie, że leżący w składzie tutejszo sądowym pod denominacyą p. Franciszka Rösslera wierzycieli, depozyt — powodom wypłacony być ma, który to pozew w skutek decyzyi najwyższego trybunału sądowego z 20 lutego 1872 l. 12388 równocześnie do postępywania ustnego dekretuje się, tymże zapozwanym kuratora w osobie p. adwokata Majewskiego z substytucyą p. adwokata Popiela z zawezwaniem by swych klientów wedle ustaw zastępywali

O czem się nadmienionych zapozwanych zawiadamia wzywając ich by ustanowionem kuratorowi potrzebną informacyę udzielili lub też innego zastępcę sądowi wymienili gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przepiszą.

C. k. sąd krajowy.

Lwów, dnia 6 kwietnia 1872.

(1184 2—3) **Edykt.**

L. 16016. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Mojżesz Silberstein i Hersch Silberstein wnieśli dnia 20go marca 1872 do l. 16016 przeciw Edwardowi, Józefowi, Juliuszowi i Aleksandrze Maryi dw. im. Kaiserom pozew o wymazanie ze stanu biernego realności pod l. 1592/4 kwoty 1000 zł. m. k. Dom. 178 pag. 185 n. 9 i 25 on. zaintabulowanej i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 28. maja 1872 r. o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych Edwarda, Józefa, Juliusza i Aleksandry Maryi dw. im. Kaiserów jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do ich zastępywania na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata pana Dra. Dziubińskiego z zastępstwem przez adwokata pana Dra. Jekelesa kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście staneli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 28. marca 1872.

(1185 2—3) **Edykt.**

L. 18017. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Mojżesz Silberstein i Hersch Silberstein przeciw Janowi Nepomucenowi Justyanowi o wyekstabulowanie ze stanu biernego realności pod l. 1592/4 sumy 280 zł. czyli 70 zł. 29 kr. w. a. jak dom. 18 pag. 175 n 2 i 4 on. intabulowanej dnia 20. marca 1872 do l. 16017 wniesli pozew i o pomoc sądową prosił w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 28go maja 1872 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu zapozwanego Jana Nep. Justyana jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Dziubińskiego z zastępstwem przez pana adwokata Dra. Jekelesa kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. marca 1872.

(1187 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 806. C. k. sąd powiatowy w Birczy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia przez proszącego p. Jana Korwina wyrokiem z dnia 12 listopada 1868 l. 3219. przeciw Mikołajowi i Antoniemu Wołoszczakom wywalczonej kwoty 23 złr. 34 kr. w. a wraz z odsetkami 4% od dnia 26 sierpnia 1868 liczyć się mającemi, kosztami spornemi w ilości 2 złr. 81 kr. a. w. i kosztami egzekucyjnemi w ilościach 5 złr. 59½ kr. a. w. i 6 złr. 53½ kr. w. a. jakoteż na teraz w umiarkowanej ilości 2 złr. 24 kr, w. a. przyznanemi - przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy pod nr. k 52 w Jureczkowy położonej realności włościańskiej, składającej się z 6 morgów 1116⅙ sążni pola, i budynku mieszkalnego, ciała tabularnego nie stanowiącej, protokołem zdnia 7 lipca 1870 należycie opisanej i oszacowanej, do dłużników Mikołaja i Antoniego Wołoszczaków należącej, w trzech terminach, t. j. na dniu 29 maja b. r. na dniu 26 czerwca r. b. i na dniu 31 lipca r. b., każdą razą o godzinie 10. przed południem w sądzie pod następującemi warunkami odbedzie się:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej połowy realności w kwocie 100 złr. w. a.

2. Na pierwszych dwóch terminach połowa tej realności będzie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie takze niżej za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej dającemu za gotówkę sprzedaną.

3. Każdy do licytacyi przystępujący ma złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10% od ceny wywołania w gotówce, lub w książeczkach gal. kasy oszczędności we Lwowie na okaziciela opiewających, które nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym licytantom zaś po ukończeniu licytacyi bezzwłocznie zwró conem zostanie.

Dalsze warunki, niemniej też protokół opisania i oszacowania dotyczącej realności przejrzane być mogą w tutejszym sądzie każdego czasu w godzinach urzędowych.

C. k. sąd powiatowy.

Bircza, dnia 30. marca 1872.

(1190 2—3) **Edykt.**

L. 8789. C. k. sąd krajowy w Krakowie na zasadzie § 198 ordynacyi konkursowej zezwolił na otwarcie konkursu na majątek p. Roberta Kolbenheyera w Białej, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje. — Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. sędziego powiatowego w Białej pana Dipoltera a tymczasowym zarządcą masy p. adw. Dra. Eisenberga w Białej z substytucyą p. adwokata Dra. Ehrlera tamże.

Wierzyciele wzywają się niniejszem, aby na terminie dnia 17. maja 1872 przed komisarza konkursowego wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały oświadczyli się co do potwierdze nia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą do chodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 3go lipca 1872 w c. k. sądzie krajowym lub c. k sądzie powiatowym w Białej podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na termine na dzień 3. sierpnia 1872 o godz. 10. zrana oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa ich pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, który dotąd obowiązki te sprawowali powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu niezamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie lwowskiej“.

Kraków, dnia 3. maja 1872.

(1193 2-3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 6961. Celem nadania jednego Galicyjskiego miejsca funduszowego w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych niższego rzędu ogłasza się niniejszem konkurs.

Chcący się ubiegać o takowe winni wykazać się z obyczajów nienagannych i posiadać fizyczne uzdolnienie, potrzebne do przyszłej służby wojskowej. — Prócz tego winni kandydaci posiadać język niemiecki i odpowiednie nauki, a mianowicie:

a) Do wyższych szkół wychowawczych: ukończoną z dobrym postępem co najmniej Ią klasę gimnazyalną lub realną.

b) Do technicznej szkoły wojskowej: wiadomości jakich nabyć można ukończywszy z dobrym postępem gimnazyum niższe lub realne o IV klasach, lub też zupełną niższą szkołę realną.

Celujący uczniowie technicznej szkoły wojskowej przechodzą po 3 latach do wojskowej akademii technicznej w Wiedniu.

Chcący korzystać z konkursu, winni wnieść podania swoje wprost do Wydziału krajowego, a to najdalej do końca maja b. r. i załączyć:

1. metrykę chrztu lub urodzenia,
2. poświadczenie odbytej szczepionej lub naturalnej ospy,
3. świadectwo o zdrowiu kandydata, wydane przez lekarza wojskowego,
4. świadectwo szkolne z ostatniego półrocza,
5. listę miary wzrostu kandydata,
6. zaświadczenie o stanie majątku, w którem ma być wyrażonem, ile kandydat ma rodzeństwa i czyli takowy ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum.

Nadanie miejsca powyższego nastąpi z początkiem roku szkolnego 1872/3, a kandydat przyjęty podać się musi przy wstąpieniu do zakładu egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych i oględzinom lekarskim. Od rezultatu zawistnem będzie przyjęcie stanowcze.

Ponieważ w skutek konkursu ogłoszonego dnia 10 marca r. b. l. 3753 celem nadania 11 miejsc w c. k. zakładach wychowawczych wyższego i niższego rzędu zgłosiło się zbyt mało kompetentów, przeto podaje się do wiadomości powszechnej, że o nadanie jednego z powyższych 11 miejsc podawać można jeszcze do końca maja b. r.

Warunki przyjęcia podane są w powyższem ogłoszeniu konkursu, które zamieszczone było w urzędowej gazecie lwowskie. Nr. 74, 75 i 78 z r. b.

Z rady Wydziału krajowego,

Lwów 2. maja 1872.

(1198 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 5052. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce wiadomo czyni, że na prośbę Chaima Leiby Jagieta w celu zaspokojenia wywalczonej pretensyi w sumie 100 złr. w. a. z odsetkami 6% od 1 kwietnia 1869 bieżącemi, tudzież kosztów egzekucyjnych w kwotach 6 złr., 12 złr. 27 ct. i 7 złr. 50 ct. a. w. dozwolona przymusowa sprzedaż gospodarstwa włościańskiego w Mühlbachu pod l. k. 16. położonego na imię Katarzyny Leicht w w księdze gruntowej tom. I. pag. 232 n. 2 haer. zaintabulowanego, obejmującego dom mieszkalny, budynki gospodarskie ogrody, łąki i pola ornego z przestrzeni 17 morgów, — na 2193 złr. w. a. sądownie ocenionego, w dniach 23 maja 1872, 20 czerwca 1872 i 18 lipca 1872, każdym razem o 10 godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie odbędzie się.

Jako cena wywołania przyjmuje się wartość szacunkowa tej realności w kwocie 2193 złr. w. a. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą wadyum 10/100 w kwocie 219 złr. a. w. w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej. Jeżeliby to gospodarstwo w pierwszych dwóch terminach licytacyjnych powyżej, lub cenie szacunkowej nie zostało sprzedanem, w takim razie w trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedanem będzie. Akta oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu powiatowego. O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się proszącego i Katarzynę Leicht, tudzież c. k. prokuratoryę skarbu, c. k. uprzyw. galic. zakład kredytowy włościański w Lwowie, Mendla Fischera, Wolfa Salza, Mojżesza Jagieta i Izraela Mendla Winda, — tych zaś wierzycieli, ktérzyby po dniu 23 października 1871 t. j. po sporządzeniu wyciągu tabularnego na hypotykę weszli, lub którymby ta uchwała z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, przez kura tora niniejszem w osobie p. Lazera Eidexa z Bóbrki ustanowionego, jakoteż przez równoczesne edykta.

Bóbrka, dnia 20 marca 1872.

(1200 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1636 kar. C. k. sąd powiatowy Kęcki podaje do publicznej wiadomości, iż celem zabezpieczenia dostawy żywności dla tutejszo-sądowych aresztantów i więźni na czas od 1 lipca 1872 do końca grudnia 1872, odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Kętach publiczna licytacya dnia 23 maja 1872 o 9 godzinie z rana, tudzież dnia 29 maja 1872 o 9 godzinie z rana.

Za cenę wywołania ustanawia się tak dla zdrowych jak dla chorych aresztantów i więźni po 28 kr. w. a. za każdą porcyę łącznie z chlebem, a za funt jeden chleba wagi wiedeńskiej, wrazie potrzeby oprócz zwykłej strawy dostarczać się mającego, 8 kr. w. a. od której to ceny niżej licytacya odbywać się będzie.

Sredni stan więźni wynosi od 30 do 48 głów. Kaucya przed licytacyą w gotowce lub rządowych obligacyach wedle kursu złożyć się mających wynosi 200 złr. w. a. — Reszta warunków w tutejszym sądzie może być przejrzana.

Kęty 2. maja 1872.

(1206 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 9. Wydział Tarnowskiej izby adwokatów ogłasza niniejszem, że p. adwokatDr. Edward Zajkowski z dniem 12. kwietnia 1872 z Krakowa do Grybowa przeniósł się.

Od Wydziału Izby adwokatów.

Tarnów, dnia 13. kwietnia 1872.

(1209 2—3) **Edykt.**

L. 7234. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, iż tutejszo-sądową uchwałą z dnia 21. marca 1872 l 2255 na dzień 13go maja 1872 godzinę 10tą przed południem rozpisana a numerami 79, 81 i 83 Gazety Lwowskiej ogłoszona relicytacya dóbr Bystrzycy dolnej w obwodzie Tarnowskim położonych odwołaną zostaje, i w wyznaczonym na d 13. maja 1872 termnie wykonaną nie będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 25. kwietnia 1872.

(1210 2—3) **Konkurs.**

L. 822. W celu obsadzenia posady sędziego powiatowego w Bursztynie z płacą rocznych 1300 zł. w. a. i prawem posunięcia się na wyższą płacę 1500 zł. połączonej, rozpisuje się konkurs na dni 14.

Podania o tę posadę wniesione być mają do prezydyum c. k. sądu obwodowego w Złoczowie.

Z prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 5. maja 1872.

(1155 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 2991-Pr. Celem obsadzenia posady oficyała przy departamencie rachunkowym Namiestnictwa z płacą rocznych 500 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs do 25. maja r. b.

Ubiegający się winni swe podania, zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa. Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 29. kwietnia 1872.

(1188 1—3) **Edikt.**

Nr. 2097. Ueber Ansuchen des Moses Rubin Barad ist mit h. g. Bescheide vom Heutigen Z. 2097 unter Anderen die Löschung der von Isaac Uhafty für Reisel Ellik ausgestellten Vollmacht ddto. Brody 27. Februar 1821 aus dem Lastenstande der Realität Nr. 499 in Brody bewilligt worden.

Wovon die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Reisel Ellik mittelst eines dem für sie bestellten Curators Herrn Advocaten Dr. Ornstein in Brody zugefertigten Bescheides und hiemit zum weiteren Benehmen verstandigt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 15. April 1872.

(1189 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10640. Aleksander Jelita Zaleski reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. grudnia 1871 L. 12793 do Przemyślan, w okręgu c. k. sądu obwodowego Złoczowskiego mianowany c. k. notaryusz dnia 17. kwietnia 1872 złożył przysięgę służbową.

Z c k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. kwietnia 1872.

(1191) **Edykt.**

L. 22032. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że na dniu 20. kwietnia 1872 firma „Spółka budowy machin i narzędzi rolniczych we Lwowie" w rejestr handlowy firm spółkowych zaciągniętą została z oznaczeniem, iż właścicielami tej firmy są pp. Józef Przygodzki, inżynier i Wincenty Linttner technik, że spółka ta jest jawną, tudzież, że firmę tę pp. Józef Przygodzki i Wincenty Linttner wspólnie podpisywać będą.

Lwów, dnia 1. maja 1872.

(1195 1—3) **Edykt.**

Nr. 5905. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niewiadomej z życia i miejsca pobytu p. Kazimierze z br. Lewartowskich zamężnej Homolacz, a wrazie jej śmierci jej z imienia i pobytu nieznanym spadkobiercom — niniejszem wiadomo czyni, że bezwłasnowolny p. Kazimierz hr. Miączyński, w zastępstwie swej matki i opiekunki p. Klementyny hr. Miączyńskiej przeciw nim pod dniem 18. kwietnia 1872 L. 5905 pozew o zmazanie ze stanu biernego dóbr Tyśmienicy z przyległościami Padpieczary i Kłubowce prawa hypoteki obowiązku Marcelego hr. Potockiego tak przez siebie zaciągniętę długi, jakoteż długi, które w pierwszym rzędzie (principaliter) dobra Tyśmienicę z przyległościami obciążają, — a dopiero w drodze extenzyi na dobrach Ilkawice z przyległościami Rudno i Sanoka zabezpieczone zostały, nareszcie długi, które Marceli hr. Potocki wskutek aktu działu ponosić ma, wyextabulować, wedle Dom. 139 pag. 13 n. 84 on. Dom. 203 pag. 99 n. 98 Dom. 203 pag. 104 n. 105 Dom. 203 pag. 112 n. 125 Dom. 139 pag. 21 n. 54 on. i Dom. 139 pag. 29 n. 58 on. wstanie biernym dóbr rzeczonych, pierwotnie na rzecz Stanisława i Amalii małżonków Herzbergów ostatecznie na rzecz Kazimiry z br Lewartowskich Homolacz intabulowanego wytoczył, który to pozew uchwałą z dnia 20. kwietnia 1872 do L. 5905 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 2. lipca 1872 godz. 9 przed południem zadekretowany, zaś pozwanym adw. Dr. Eminowicz z zastępstwem adw. Dr.. Tutaka kuratorem ustanowiony został.

Wzywa się przeto tą z miejsca pobytu i życia niewiadomą a względnie jej nieznanych spadkobierców, ażeby celem bronienia swych praw, lub sami osobiście lub przez swego zastępcy na tym terminie stanęli, — lub też ustanowionemu kuratorowi należytą informacyę wcześnie przed terminem udzielili, inaczej bowiem skutki złe, jakie z zaniedbania tego wyniknąć mogą, samym przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego

Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1196 1—3) **Edykt.**

Nr. 5906. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy z życia i miejsca pobytu niewiadomym pozwanym Janowi i Joannie małż. Heydlom, Józefowi Potockiemu, Marcelemu Potockiemu, Katarzynie Potockiej, Ludwice Potockiej, Zofii Potockiej, Annie z Czosnowskich Potockiej, Józefowi Hulimka, Emilii Grykolewskiej, Józefowi i Maryi małż. Gottlieb, Wandzie Maryi dw. im. hr. Romerowej, Abrahamowi Lauterstein — a wrazie ich śmierci i z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom niniejszem wiadomo czyni, że bezwłasnowolny Kazimierz hr. Miączyński zastąpiony przez swoją matkę i opiekunkę p. Klementynę hr. Miączyńską – pod dniem 18 kwietnia 1872 do L. 5906 pozew przeciw nim o extabulacyę ze stanu biernego dóbr Kłubowce sumy 23726 złp. zpn. ut Dom. 50 pag. 331 n. 8 on w stanie biernym rzeczonych dóbr, intabulowanej wraz z odnoszącą się do tejże pozycyą Dom. 50 p. 332 n. 25 on. tamże uwidocznioną — niemniej wszystkich na tej sumie ciężących nadciężarów w tutejszym sądzie obwodowym wytoczył, który to pozew uchwałą z dnia 20 kwietnia 1872 do L. 5906 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 2. lipca 1872 godz. 9 przed południem zadekretowany — a dla tych nieznanych pozwanych kuratorem adw. Dr. Eminowicz z zastępstwem adw. Dr. Tutaka zamianowany i temuż pozew doręczony został.

Wzywa się więc tych niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych lub wrazie ich śmierci tychże z imienia, życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, ażeby celem bronienia swoich praw lub osobiście lub przez swego zastępcę w sądzie stanęli — lub też ustanowionemu kuratorowi swą informacyę i wywody prawne wcześnie przed terminem wyznaczonym udzielili, inaczej bowiem złe z zaniechania tego dla nich wyniknąć mogące skutki — samym sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1197 1—3) **Obwieszczenie**

Nr. 1054 cyw. C. k. sąd powiatowy w Jaśle uwiadamia Edwarda Stefańskiego, z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciwko niemu i innym wniesły Julia Mokry i Karolina Makowska pod dniem 9 kwietnia 1872 L. 1070 pozew o zniesienie współwłasności realności pod Nr. 131 i 132 w Jaśle położonej, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 15. lipca 1872 o 10 godzinie zrana wyznaczony został, i że w celu zastępowania go ustanowiono c. k. notaryusza w Jaśle p. Przyłęckiego jego kuratorem.

Zaleca się zatem pozwanemu, aby na powyższym terminie albo sam stanął, albo też potrzebnych dokumentów ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrał i sądowi wymienił, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania złe skutki sam sobie przypisać musi.

Jasło, dnia 10. kwietnia 1872.

(1199 1—3) **Edykt.**

Nr. 2047 cyw. C. k. sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, że za przyzwoleniem lwowskiego c. k. sądu krajowego z dnia 23. marca 1872 L. 14479 Jan Kaliciak gospodarz z Rodatycz za marnotrawcę uznany i dla niego kurator w osobie Franciszka Jacheć ustanowionym został.

Gródek, dnia 20 kwietnia 1872.

(1201 1—3) **Kundmachung.**

Nr. 1056. Vom k. k. Bezirksgerichte Skole wird der dem Wohnorte nach unbekannten Anna Kunz kundgemacht, daß in der Executionssache des Mendel Eigenmacht gegen dieselbe pto. 224 fl. öst. W. s. N. G. ihr der Gemeindevorsteher von Felicienthal Johann Silwester zum Curator bestellt und demselben der hiergerichtliche Bescheid vom 8ten Jänner 1872 Z. 51 zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Skole, am 20. April 1872.

(1202 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr 859 kar. C k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na dniu 14. lutego 1872 odebrano zegarek kieszonkowy, zwykły anker o srebrnej kowercie wierzchnej a metalowej środśrodkowej z płaskiem szkłem.

Wzywa się zatem każdego, któryby takowy zegarek zgubił, lub któremuby takowy skradziony został, ażeby się w tutejszym sądzie w przeciągu roku zgłosił i prawo swe do takowego zegarka wywiódł, w przeciwnym bowiem razie postąpi się z tym zegarkiem w myśl §. 358 p. k.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 20. kwietnia 1872.

(1203 1—3) **Edykt.**

Nr. 299. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Monasterzyskach czyni się wiadomem, iż na dniu 14. grudnia 1871 zeszedł ze świata we dworze zadarowskim krawiec Jan Lewicki wieku około 33 lat bez rozporządzenia ostatniej woli. — Ponieważ temu c. k. sądowi nie jest wiadomo, czyli i które osoby mają prawo do spadku jego, wzywa się tychże, aby w przeciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia w gazecie lwowskiej objawili swoje prawa, jakieby do spadku pod tytułem dziedzictwa rościć sobie chcieli i wykazawszy tytuł do takowego przystąpili; w przeciwnym razie, jeżeli nikt nie oświadczy się, cały spadek przez rząd jako bezdziedziczny ściągniętym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Monasterzyska, dnia 30. kwietnia 1872.

(1204 1—3) **Edykt.**

Nr. 4223. C. k. sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, iż realność pod l. 295 Dz. I/464 Gm. IV w Krakowie położona, własność małżonków Kazimierza i Magdaleny Tatarczuchów jako prawonabywców Antoniego i Katarzyny małżonków Borowieckich stanowiąca, z powodu niezadosyć uczynienia przez tychże tutej. sądowemu poleceniu z dnia 28. czerwca 1870 do L. 9304 co do zapłaty wierzytelności hipotecznej Józefa Tendlera w kwocie 4100 złp. przy podziale ceny kupna na VI miejscu umieszczonej w myśl §. 451 u. s. na skutek prośby Szyfry Tendler, Mindli Landau i Fiszla Lauer do praes. 7. lutego 1871 L. 2466 w drodze relicytacyi, na koszt i niebezpieczeństwo małżonków Kaźmierza i Magdaleny Tatarczuchów na dniu 26. czerwca 1872 o godz. 10 rano w gmachu sądowym sprzedaną będzie pod następującymi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się sumę 26210 złp. czyli 6552 złr. 50 kr. w. a. to jest cenę za jaką Antoni i Katarzyna Borowieccy realność powyższą na publicznej licytacyi nabyli.

2. Chęć kupna mający obowiązany jest przed licytowaniem złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 1/10 część ceny wywołania tj. 655 złr. 52 kr. w. a. bądź w gotówce bądź też w obligacyach publicznych, podług kursu dnia w którym licytacya się odbędzie, obliczyć się mających. Złożone przez nabywcę w gotówce wadyum zatrzymanem i w cenę kupna wrachowanem, nnym zaś współlicytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacyi i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzane być mogą w registraturze sądowej, lub przy terminie relicytacyi, w biórze deleg. komisarza sądowego.

Kraków, dnia 11. kwietnia 1872.

(1207 1—3) **Edykt.**

Nr. 2063 cyw. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie rozpisuje niniejszem celem wydobycia pretensyi Mojżesza Verständiga przeciw Maryi Dobrowolskiej prawomocnym wyrokiem z dnia 11. października 1869 L. 5267 w kwocie 233 złr. w. a. z pn. wywalczonej po bezskutecznie spełzłych 3 terminach licytacyjnych, przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 230 st./225 n. w Rzeszowie położonej jak Dom. 8 pag 20 n 2 haer. Maryi Dobrowolskiej własnej w czwartym terminie na dniu 20. czerwca 1872 o godzinie 11 rano w sądzie tutejszym pod następującemi warunkami przedsięwziąść się mającą:

1. Za cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową w kwocie 3146 złr. 36 ct w. a. z tem, że realność ta także niżej ceny szacunkowej — jednak nie niżej kwoty 2500 złr. w. a. sprzedaną będzie

2. Każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyą kierującej jako wadyum kwotę 250 złr. w. a. w gotówce albo w papierach rządowych lub publiczny. h listach zastawnych kurs na giełdzie wiedeńskiej mających w wartości kursu w ostatnim Nr. gazety lwowskiej wyszczególnionego.

Akt oszacowania, extrakt hypoteczny i warunki licytacyjne w tutejszo sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

O tak ro pisanej licytacyi zawiadamia się wierzycieli hypoteczn. ch jako to:

Zwierzchność gminną miasta Rzeszowa, Maryannę z Sarnów Balową, Salamona Verständiga do rąk własnych, dalej tych wierzycieli, którzyby po dniu 1. lutego 1871 prawa rzeczowe do sprzedać się mającej realności nabyli, tudzież tych, którymby obecna lub późniejsze uchwały z jakiegokolwiekbądź powodu doręczonemi być nie mogły do zastępcy kuratora adw Dr. Reinesa

Rzeszów, dnia 21. marca 1872

(1208 1—3) **Edykt.**

L 5904. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy z życia i miejsca pobytu nieznajomym właścicielom pozostałych po niegdyś ś. p. Dominiku i Annie hr. Potockich sched, mianowicie. Katarzynie hr. Rejowej, właścicielce schedy II, Józefowi hr. Potockiemu właścicielowi schedy III, Eleonorze hr. Skarbkównej, właścicielce schedy IV i Aleksandrowi hr. Oborski mu, właścicielowi schedy V, a w razie ich śmierci z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanym ich spadkobiercom niniejszem wiadomo czyni, że przeciw nim małoletni Kazimierz hr. Miączyński w zastępstwie swej matki i opiekunki p. Klementyny hr Miączyńskiej pod dn. 18. kwietnia 1872 do l 5904 pozew o zmazanie ze stanu biernego dóbr Tyśmienicy z przyległościami Podpieczary i Kłubowce, jako ze spadku po ś. p. Dominiku i Annie hrab. Potockich pozostałej I schedy prawa hipoteki obowiązku I. schedy do dostarczania potrzeb dla poddanych i parochów tejże schedy z lasów do niej należących wraz z zastrzeżeniem ut Dom. 139 pag. 11 n, 76 oner. w stanie biernym dóbr Tyśmienicy z przyległościami Podpieczary i Kłubowce na rzecz reszty sched zaintabulowanego w tutejszym sądzie obwodowym wytoczył, któryto pozew uchwałą z dnia 20go kwietnia 1872, do l. 5904 do rozprawy ustnej z terminem na dzień 2go lipca 1872, godz. 9tej przed południem zadekretowany i ustanowionemu dla nich ze substytucyą p. adwokata Tutaka kuratorowi p. adwokatowi Eminowiczowi doręczony został.

Wzywa się więc tych z życia i miejsca pobytu niewiadomych pozwanych, a w razie ich śmierci ich nieznanych spadkobierców, ażeby na wyznaczonym terminie lub osobiście lub też przez swego zastępcę stanęli, albo też ustanowionemu kuratorowi informacyę swą wraz z prawnymi wywodami wcześnie przed terminem udzielili, inaczej bowiem skutki z zaniedbania tego dla nich wyniknąć mogące samym sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1211 1—3) **Edykt.**

L. 3013. C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia p. Roberta Kolbenheyera, młynarza z Białej z miejsca pobytu nieznanego, iż p. Franciszek Strzygowski jun. wniósł pod dniem 1go maja 1872 do L. 3013 prośbę o prowizoryczne zajęcie ruchomości jego własnością będących na zabezpieczenie pretensyi wekslowej w kwocie 1000 zł. w celu doręczenia tego podania ustanowiono mu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Eisenberga.

Wzywa się zatem p. Roberta Kolbenheyera, aby wcześnie się do sądu zgłosił lub ustanowionemu kuratorowi środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej sam sobie szkodę z zaniedbania tego wynikłe przypisać winien.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Białej, dnia 2. maja 1872.

(1212 1—3) **Edykt.**

L. 3014. C. k. sąd powiatowy w Białej zawiadamia p. Roberta Kolbenheyera, młynarza z Białej z miejsca pobytu nieznanego, iż p. Józef Strzygowski wniósł pod dniem 1. maja 1872 do l. 3014 prośbę o prowizoryczne zajęcie ruchomości jego własnością będących na zabezpieczenie pretensyi wekslowej w kwocie 1500 zł. w celu doręczenia tego podania ustanowiono mu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Eisenberga

Wzywa się zatem p. Roberta Kolbenheyera, aby wcześnie się do sądu zgłosił lub ustanowionemu kuratorowi środki swej, obrony udzielił, gdyż inaczej sam sobie szkodę z zaniedbania tego wynikłą przypisać winien.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Białej, dnia 2. maja 1872.

(1154 3—3) **Edykt.**

L. 460. C. k. miejsko delegowany sąd powiatowy dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych zawiadamia Jana Gaslijewicza c. k. pensyonowanego porucznika, iż dnia 9. stycznia 1872 do l. 460 Oziasz Finsterbusch z Sambora przeciwko niemu po zew o zapłatę 306 zł. w. a. z przyn. wytoczył, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 14. maja 1872 o godzinie 10tej przed południem został wyznaczony.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadome, dla tego ustanawia się dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie pana adwokata krajowego Dra. Józefa Smolkę z zastępstwem p. adwokata kraj. Dra. Emila Hilbrichta wzywając go, ażeby kuratorowi swe dowody udzielił lub sądowi pełnomocnika wskazał.

Lwów, dnia 8. marca 1872.

(1168 3—3) **List gończy.**

L. 1636-kar. Józef Grabowski urodzony w Michalczowy w powiecie Nowo-Sądeckim, lat 48 liczący, katolik, stanu wolnego, dawniej właściciel folwarku w Michalczowy — ostatecznie w Nowym Sączu bez zatrudnienia pozostający — za dopuszczenie się zbrodni ciężkiego obrażenia ciała, prawomocnie na dwumiesięczne więzienie skazany — łamiąc dane wedle §. 162 p. s. k. przyrzeczenie wydalił się z Nowego Sącza przed kilku miesiącami i odszukanym być nie może.

Takowego należy w razie przydybania pochwycić i odstawić sądowi śledczemu w Nowym Sączu.

Józef Grabowski jest wzrostu średniego, silnej budowy ciała, twarzy ściągłej, cery zdrowej, czoła wysokiego, oczu siwych, nos i ustą proporcyonalne, włosy ma ciemne i w takowych przegląda już siwizna, brwi ciemne silne, nosi na twarzy cały zarost, t. j. długą ciemną brodę, ubiera się po francusku, mówi językami polskim, niemieckim i trochę francuskim, a mówiąc jąka się mało znacznie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy-Sącz, dnia 13. kwietnia 1872.

Steckbrief.

Nr. 1636. Josef Grabowski, gebürtig aus Michalczowa, Bezirk Neu-Sandec 48 Jahre alt, röm. kath, ledigen Standes, früher Realitätenbesitzer in Michalczowa — zuletzt in Neu-Sandec ohne Beschäftigung wohnhaft, wurde mit rechtskräftigen Urtheilen wegen Verbrechens der schweren körperlichen Beschädigung zu zweimonatlichen Kerker verurtheilt — verließ jedoch vor einigen Monaten Neu-Sandec ungeachtet des nach §. 162 geleisteten Versprechens.

Derselbe ist im Betretungsfalle anzuhalten und an das k. k. Neu-Sandecer Untersuchungsgericht einzuliefern.

Josef Grabowski ist mittlerer Statur, kräftigen Körperbaues, länglichen Angesichtes, hoher Stirn, hat graue Augen, dunkle hie und da graue Haare, dunkle starke Augenbraunen, trägt einen langen Vollbart, französische Kleidung, und spricht polnisch, deutsch und etwas französisch, wobei er ein wenig stottert.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Neu-Sandec, am 13. April 1872.

(1170 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 212-R. S. O. Celem stałego obsadzenia posady Dyrektora szkoły ludowej u św. Maryi Magdaleny we Lwowie z płacą 450 zł., kwaterowem 100 zł. i 5 zł. ryczałtu na potrzeby kancelaryjne, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Podania należycie opatrzone należy wnosić najdalej do dnia 1go czerwca b. r. do tutejszej Rady miejskiej na ręce rady szkolnej okręgowej.

Z Rady szkolnej okręgowej dla miasta Lwowa.

We Lwowie, dnia 26. kwietnia 1872.

(1171 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 12780. C. k. sąd krajowy oznajmia niniejszem, że otworzony uchwałą tutejszą z dnia 7. października 1871 L. 45619 konkurs do majątku Salamona i Racheli Lei Hiss prawomocnym orzeczeniem c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 10. stycznia 1872 L. 35771 zniesiony został, wskutek czego im wolny zarząd majątkiem oddano.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. marca 1872.

(1173 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 6937. W celu zapewnienia wykonania budowli konserwacyjnych w latach 1872-1873-1874 i 1875 na gościńcach rządowych w myślenickim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się w dniu 21. maja 1872 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Myślenicach licytacya przez składanie opieczętowanych ofert.

Suma fiskalna robót w roku 1872 wykonać się mających wynosi 4370 złr. 83½ ct w. a.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone w wadyum 5% od sumy fiskalnej wynoszące, z wyrażeniem ceny nie tylko cyframi ale i literami, przed oznaczonym terminem, wnoszone być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1872.

(1175 3—3) **Konkurs.**

Nr. 777 pr. Celem obsadzenia kilku wakujących posad sekretarzy skarbowych w VIII klasie dyet z roczną płacą po 1400 złr.

Ubiegający się o te posady mają podania swoje wnieść w przeciągu dwóch tygodni do Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej i w takowych udowodnić, że złożyli egzamin przepisany dla wyższej służby konceptowej przy kierujących władzach skarbowych, tudzież że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie, jakoteż i w mowie.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1872.

(1176 3-3) **Konkurs.**

Nr. 11649. Celem obsadzenia dwóch wakujących posad oficyałów rachunkowych przy Departamencie rachunkowym c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie w XI klasie dyet z roczną płacą 500 złr., z których jedna stale, druga zaś prowizorycznie obsadzoną być ma.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje wnieść do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie w ciągu trzech tygodni i w takowych wykazać się, jakie studya ukończyli, że złożyli egzamin państwowy z rachunkowości, tudzież że dokładnie władają językami krajowemi tak w piśmie jakoteż i w mowie.

Lwów, dnia 12. kwietnia 1872.

(1215 3—3) **Edykt.**

L. 680. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu oznajmia niniejszym edyktem p. Wiliamowi Windham z Kujdaniec z miejsca pobytu niewiadomemu, że Dawid Sass przeciw niemu wytoczył pozew de praes. 16go lutego 1872 l. 680 o oddanie 85 sągów kubicznych drzewa dębowego lub zapłacenie wartosci po 15 zł. od sąga.

Ponieważ pozwanemu pozew do własnych rąk doręczonym być nie może, a zatem ustanawia się dla tegoż kurator ad actum w osobie p. Tytusa Madorowicza, któremu pozew z załącznikami z terminem na dniu 13. maja 1872 o 10tej godzinie przed południem się doręcza.

Wzywa się zatem zapozwanego, aby u mianowanego kuratora się zgłosił, lub sobie innego pełnomocnika obrał i sądowi oznajmił, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sobie sam będzie musiał przypisać.

Zbaraż, dnia 20. lutego 1872.

Edikt.

Nr. 680. Das k. k. Bezirksgericht in Zbaraż macht dem Herrn William Windham aus Kujdańce unbekannten Aufenthaltes hiemit bekannt, daß David Sass wider ihn die Rechtsklage sub pr. 16. Februar 1872 Nr. 680 wegen Abgabe von 85 Cubik-Klafter Eichenholz oder Zahlung des Werthes à 15 fl. öst. W. pr. ein Klafter überreicht habe.

Weil diese Klage dem Geklagten zu eigenen Händen nicht zugestellt werden kann, so wurde unter einem für ihn der Titus Madorowicz zum Curator ad actum aufgestellt, welchem die Klage sammt Beilagen mit der Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 13ten Mai 1872 um 10 Uhr Vormittags zugestellt wird.

Der Geklagte wird daher aufgefordert, bei dem genannten Curator anzumelden, oder einen anderen Bevollmächtigten aufzustellen und denselben dem Gerichte bekannt zu geben, widrigens er sich die nachtheiligen Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Zbaraż, am 20. Februar 1872.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.